

בש"פ 4545/23 - דוד בוטיאר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4545/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: דוד בוטיאר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו מיום 15.5.2023 ומיום 13.6.2023 שניתנו
במסגרת מ"ת 15172-06-21 על ידי כבוד השופט
שמואל מלמד

תאריך הדיון: כ"ט בסיון התשפ"ג (18.6.2023)

בשם העורר: עו"ד ישראל קליין
בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

לפניי ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט שמואל מלמד) מהתאריכים 15.5.2023 ו-13.6.2023, במסגרתן הורה על עיכוב החזרת טלפונים תפוסים לתקופות של 30 ימים ו-21 ימים, בהתאמה.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא. בית המשפט הורה בהחלטתו מיום 5.5.2023 על החזרת הטלפונים התפוסים לידי המבקש, ואולם בהחלטות מושא הערר אפשר למשיבה להמשיך ולהחזיק בתפוסים לתקופות זמן קצרות, על מנת לקדם אפשרות לבצע חיפוש בטלפונים הללו, כהשלמת חקירה, באמצעות טכנולוגיה חדשנית המצויה כיום בידי משטרת ישראל. החלטות מדודות וקצובות אלו נראות סבירות ומאוזנות בעיני, ובוודאי אינן מהסוג בו תתערב ערכאת ערעור.

אציין עם זאת, כי הבקשה המאוחרת, דהיינו מה-13.6.2023 הוגשה ככל הנראה במעמד צד אחד, ומבלי שנמסרה על כך הודעה לבא-כוח העורר. התנהלות זו איננה ראויה, שכן לא היה כל טעם שלא לקבל את התייחסותו של העורר לבקשה מסוג זה. המשיבה מתבקשת להקפיד על כך שבקשות עתידיות יועברו תחילה לעיון והתייחסות בא-כוח העורר, וזאת אלא אם קיימת הצדקה להגשתן במעמד צד אחד.

למען הסר ספק אבהיר כי אינני מביע כל עמדה ביחס למחלוקות המהותיות הקיימות בין הצדדים, ובכלל זה ביחס לשאלה האם יש מקום להתיר בשלב זה ביצוע חיפוש בטלפונים התפוסים לצורך השלמת חקירה. מחלוקות אלה לא עמדו להכרעת בית המשפט קמא במסגרת ההחלטות נושא הערר, וממילא אינן עומדות להכרעתי.

לאור האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ט בסיון התשפ"ג (18.6.2023).

ש ו פ ט
